

НЕ КИВАЛИ НА КИЇВ

У наші дні стало модним при особистих чи колективних економічних невдачах кивати на керівників високих рангів, політику офіційного Києва. Мовляв, зверху не так, як слід, дбають про низи, от і доводиться бідувати. І разом з тим, на місяць не завжди хочуть напружено шукати шляхи виходу зі складної ситуації. Бо ж, звичайно, легше плакати, ніж фізично й розумово працювати.

Почав таким вступом розмову про звітно-виборні збори уповноважених КСП «Симонівське» саме через те, що на них ні у доповідях голови правління Павла Садовника та голови ревізійної комісії Галини Кухар, ні у виступах спеціалістів і рядових трудівників кожного разу не звинувачувалися верхи молодієї держави. Труднощі є, але коли їх в селян не було? І впевнено себе почували завжди ті, хто не тільки на словах, а практично впрягався у шлею і пер плуга. Саме таким методом правління цього господарства, в силу можливості, всіляко заохочуючи трудівників, зуміло не тільки утримати на плаву

економіку колективного сільгоспдприємства, а й деякі кошти спрямувати на перспективу розвитку.

Все багатство йде від землі. І хоча для полів не вистачає мінеральних добрив, засобів захисту рослин від шкідників, бур'янів, хвороб, проте у минулому році хлібороби зуміли одержати по 39,4 цнт. зернових. В успіху посприяли і ранні посіви, і своєчасне сортопоновлення, і якісне збирання. А ось при вирощуванні цукрових буряків та картоплі не все зробили, що могли. Погано оберігали поля від крадіжок. То й зібрали на третину менше того, що збирали попередніми роками. І на кого тут кивати? Самі винні.

Від тваринництва також мали менше прибутків, ніж передбачали. А чому? Бо, як слід, не працювали кормовиробники. Якщо, наприклад, силосної маси вистачає для годівлі худоби вволю, то кормових коренеплодів дуже мало. По-перше, тільки 20 гектарів посіяли кормових буряків, по-друге, — дуже погано вродили (по 157 цнт. з га). Знову ж таки кого звинувачувати, якщо не самих себе?

Практично подібним чином проаналізовано галузі рільництва, тваринництва, механізацію, автопарк, роботу підсобних виробництв. Називалися імена тих, хто проявляв ініціативу, всупереч різноманітним перепонам намагався сумлінно працювати. Піддавалися критиці порушники трудової і технологічної дисципліни. До речі, тринадцять таких, які не бажали працювати багатство колективного господарства, виключили з КСП.

Багато уваги приділялося питанням, за допомогою яких можна поліпшити справи у рільництві, тваринництві, розвиткові інфраструктури господарства. Це, зокрема, треба збільшити виробництво органічних добрив, урізноманітнити набір поживних кормів для діїного стада та свинопоголів'я, поглибити переробку сільгосппродукції, запровадити економічно-обґрунтовані методи праці при вирощуванні цукрових буряків і таке інше. Словом, на зборах уповноважених по-родинному вголос міркували над

тим, аби й завтра було з чого жити, за що зводити будинки, продовжувати газифікацію сіл Симонівська та Франківки.

З цього можна було зробити висновок, що хлібороби почали привичкуватися до ситуації, коли можна докластися лише на себе. Отже, навіть, коли постало питання про вибори правління і голови, — присутні керувалися не власними амбіціями, симпатіями чи антипатіями до когось пропонованого конкретно, а думкою: зможе чи не зможе крутитися у сучасних умовах. На цій основі, що «зможеться», і вибрали одногослосно головою правління Павла Садовника, затвердили його заступників та головних спеціалістів.

У роботі звітно-виборних зборів уповноважених взяла участь і виступила перший заступник голови районної держадміністрації Лідія Зенкіна. Вона ж привітала новообране керівництво КСП з довір'ям колективу, побажала плідно працювати в ім'я поліпшення сільського життя.

Спиридон КРАВЧУК.